

MARIA PONS TREURE LA POLS

‘Fake news’

AVUI, DESPRÉS d’unes quantes setmanes, ha tornat a estar amb nosaltres la Rebeca. L’amiga de les mil i una històries que viu i treballa a Barcelona. Originària d’un poble petit i bonic que es troba a una cinquantena de kilòmetres de la capital. Com sempre ha acaparat l’atenció de la resta. “Sabeu què ha passat?” Abans que cap de nosaltres pugui obrir boca, ha continuat, “al meu poble hi havia una carnisseria. Però va començar a córrer la brama que algú s’havia trobat una mosca dins d’una llonganissa, després un altre va dir que en una botifarra blanca hi havia un pèl llarg i negre. A mesura que es propagaven els murmurs, la mosca es convertia en un estol de mosques i el pèl es transformava en una cabellera llarga, negra i rinxolada. Les malediccions van anar en augment fins que els propietaris es van veure obligats a tancar la botiga per manca de clients. En menys de quinze dies, un nebot de l’alcalde ha obert una nova botiga de queviures amb carnisseria inclosa.”

“Això fa una mica de mala olor, no?”, pregunta la Júlia. “Molts pensem que més que mala olor fa una pudor considerable”, respon la Rebeca. La Carme reprèn la conversa: “Aquestes

coses no són pas noves. Ja fa temps que em van dir que un polític de la ciutat tenia un xalet, tot en marbre de Carrara i, que qui ho deia era el mateix constructor. Poc després em van comentar que aquest mateix polític era propietari de tres cases a Ciutat Jardí. I sabeu què? La veritat és que aquest senyor no tenia en propietat ni la casa on vivia.”

L’Emi, avui, s’esplaià: «La mentida per ensorrar l’adversari, sigui per causes personals, econòmiques o de qualsevol altre tipus, no és pas nova. Neró per exculpar-se per l’incendi de Roma va difondre que els culpables havien estat els cristians. A França, en veure la munió de dones afamades a les portes de Versalles, es va expandir el rumor que la reina Maria Antonieta havia dit: “Si no poden menjar pa, que mengin brioix.” Allò de “difama que alguna cosa queda” és més vell que l’anar a peu. I qui diu difama, diu menteix i calúnnia. El problema és que amb les xarxes socials les fabulacions s’amplifiquen a escala mundial. Molts cops en lloc de ser a l’era de la informació sembla que siguem a l’era de veure qui la diu més grossa. De tot plegat, ara se’n diu *fake news*.»

“Molts cops en lloc de ser a l’era de la informació sembla que siguem a l’era de veure qui la diu més grossa”
